

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 92/21

Luxemburg, 3 juni 2021

Arrest in zaak C-784/19

„Team Power Europe” EOOD / Direktor na Teritorialna direktsia na
Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

Een uitzendbureau kan slechts worden geacht „zijn werkzaamheden normaliter in een lidstaat te verrichten” als het een aanzienlijk deel van zijn werkzaamheden bestaande in de terbeschikkingstelling van uitzendkrachten verricht voor inlenende ondernemingen die in diezelfde lidstaat zijn gevestigd en aldaar hun activiteiten uitoefenen

Het volstaat niet dat een uitzendbureau zich in zijn lidstaat van vestiging bezighoudt met de werving en selectie van uitzendkrachten om het te kunnen beschouwen als een uitzendbureau dat daar „substantiële werkzaamheden” verricht

In 2018 heeft een Bulgaars staatsburger een arbeidsovereenkomst gesloten met Team Power Europe, een vennootschap naar Bulgaars recht met als statutair doel het verrichten van werkzaamheden op het gebied van uitzendwerk en arbeidsbemiddeling in Bulgarije en andere landen. Op grond van deze overeenkomst is hij ter beschikking gesteld van een in Duitsland gevestigde inlenende onderneming. Tussen 15 oktober en 21 december 2018 moest hij zijn werkzaamheden verrichten onder leiding en toezicht van deze Duitse onderneming.

Aangezien de dienst ontvangsten van de stad Varna (Bulgarije) van mening was dat de rechtstreekse relatie tussen Team Power Europe en de betrokken werknemer was verbroken en dat dit uitzendbureau geen substantiële werkzaamheden op Bulgaars grondgebied verrichtte, heeft hij geweigerd Team Power Europe de A1-verklaring te verstrekken die het had aangevraagd en waaruit moest blijken dat de betrokken werknemer tijdens zijn terbeschikkingstelling onder de Bulgaarse socialezekerheidswetgeving viel. De situatie van deze werknemer viel volgens de dienst ontvangsten dus niet binnen de werkingssfeer van artikel 12, lid 1, van verordening nr. 883/2004¹, op grond waarvan de Bulgaarse wetgeving van toepassing zou zijn geweest. Het bestuurlijk bezwaar van Team Power Europe tegen het besluit van de dienst ontvangsten werd afgewezen.

Tegen dit besluit tot afwijzing van het bestuurlijk bezwaar heeft Team Power Europe beroep tot nietigverklaring ingesteld bij de Administrativen sad – Varna (bestuursrechter in eerste aanleg Varna, Bulgarije), die het Hof in deze context vraagt op basis van welke criteria moet worden beoordeeld of een uitzendbureau normaliter in zijn lidstaat van vestiging „substantiële werkzaamheden verricht die verder gaan dan louter intern beheer” in de zin van artikel 14, lid 2, van verordening nr. 987/2009², dat artikel 12, lid 1, van verordening nr. 883/2004 verduidelijkt. Als

¹ Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1, met rectificatie in PB 2004, L 200, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 465/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 (PB 2012, L 149, blz. 4) (hierna: „verordening nr. 883/2004”). In artikel 12, lid 1, van deze verordening is met name het volgende bepaald: „Degene die werkzaamheden in loondienst verricht in een lidstaat voor rekening van een werkgever die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht, en die door deze werkgever wordt gedetacheerd om voor zijn rekening werkzaamheden in een andere lidstaat te verrichten, blijft onderworpen aan de wetgeving van de eerstbedoelde lidstaat, mits de te verwachten duur van die werkzaamheden niet meer dan 24 maanden bedraagt en de betrokkene niet wordt uitgezonden om een andere gedetacheerde persoon te vervangen.”

² Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2009, L 284, blz. 1). Volgens artikel 14, lid 2, van deze verordening hebben „[v]oor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening [...] de woorden ‚die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht’ betrekking op een werkgever die normaliter op het grondgebied van de lidstaat waar hij is gevestigd substantiële werkzaamheden verricht die verder gaan dan louter intern beheer. Dit wordt vastgesteld aan de hand van alle criteria die de door de werkgever

Team Power Europe aan dit vereiste voldoet, is artikel 12, lid 1, immers van toepassing op deze zaak.

In haar arrest verduidelijkt de Grote kamer van het Hof onder welke voorwaarden uitzendbureaus vallen onder het begrip werkgever die „zijn werkzaamheden normaliter verricht” in een lidstaat, zoals dat in deze bepaling wordt gebruikt en in artikel 14, lid 2, van verordening nr. 987/2009 nader wordt omschreven.

Beoordeling door het Hof

Het Hof geeft om te beginnen een letterlijke uitlegging van laatstgenoemde bepaling en merkt op dat kenmerkend voor een uitzendbureau is dat het werkzaamheden verricht die erin bestaan uitzendkrachten te werven, te selecteren en ter beschikking te stellen van inlenende ondernemingen. In dit verband wijst het Hof erop dat werkzaamheden op het gebied van werving en selectie van uitzendkrachten weliswaar niet kunnen worden aangemerkt als werkzaamheden van „louter intern beheer” in de zin van deze bepaling, maar dat het niet volstaat dat een uitzendbureau deze werkzaamheden verricht in de lidstaat waar het is gevestigd om het te kunnen beschouwen als een uitzendbureau dat daar „substantiële werkzaamheden” verricht. Werkzaamheden op het gebied van werving en selectie van uitzendkrachten hebben immers enkel tot doel deze werknemers later ter beschikking te stellen van inlenende ondernemingen. Het Hof zet in dit verband uiteen dat de werving en de selectie van uitzendkrachten een noodzakelijke voorwaarde vormen om dergelijke werknemers later ter beschikking te kunnen stellen en dus zeker bijdragen aan de omzet van een uitzendbureau, maar dat deze omzet pas daadwerkelijk wordt behaald wanneer die werknemers ter beschikking worden gesteld van inlenende ondernemingen op basis van de daartoe met deze ondernemingen gesloten overeenkomsten. De inkomsten van een dergelijk uitzendbureau zijn immers afhankelijk van de hoogte van de vergoeding die wordt betaald aan uitzendkrachten die ter beschikking zijn gesteld van inlenende ondernemingen.

Wat vervolgens de context van de betrokken bepaling betreft, herinnert het Hof eraan dat het geval waarin een werknemer die is gedetacheerd om werkzaamheden in een andere lidstaat te verrichten, onderworpen blijft aan de wetgeving van zijn lidstaat van herkomst, afwijkt van de algemene regel dat voor degene die in een lidstaat al dan niet in loondienst werkzaamheden verricht, de wetgeving van die lidstaat geldt.³ De bepaling die een dergelijk geval regelt, moet dan ook strikt worden uitgelegd. Tegen deze achtergrond kan die afwijkende regel niet worden toegepast op een uitzendbureau dat in de lidstaat waar het is gevestigd geen of slechts relatief weinig uitzendkrachten ter beschikking stelt van inlenende ondernemingen die daar zelf ook zijn gevestigd. Verder bieden ook de definities van de begrippen „uitzendbureau” en „uitzendkracht” in richtlijn 2008/104⁴, waarin het doel van de activiteit van een uitzendbureau duidelijk naar voren komt, steun aan de uitlegging dat een uitzendbureau slechts kan worden geacht „substantiële werkzaamheden” te verrichten in zijn lidstaat van vestiging indien het zijn uitzendkrachten aldaar in noemenswaardige mate ter beschikking stelt van inlenende ondernemingen die in diezelfde lidstaat zijn gevestigd en er hun activiteiten uitoefenen.

Wat ten slotte het doel van de betrokken bepaling betreft, zet het Hof uiteen dat de in artikel 12, lid 1, van verordening nr. 883/2004 vervatte afwijking – die een voordeel vormt voor ondernemingen die gebruikmaken van de vrijheid van dienstverrichting – niet ten goede mag komen aan uitzendbureaus die zich bij de terbeschikkingstelling van uitzendkrachten uitsluitend of hoofdzakelijk richten op een of meer andere lidstaten dan die waar zij zijn gevestigd. De tegenovergestelde oplossing zou uitzendbureaus er immers toe kunnen aanzetten om aan *forum shopping* te doen, en om zich dus te vestigen in de lidstaat met de voor hen gunstigste socialezekerheidswetgeving. Op termijn dreigt een dergelijke oplossing ertoe te leiden dat de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten minder bescherming bieden. Bovendien zou de toekenning van een dergelijk voordeel aan diezelfde uitzendbureaus een onevenwichtigheid doen

uitgevoerde werkzaamheden kenmerken. De ter zake dienende criteria moeten zijn toegesneden op de specifieke kenmerken van elke werkgever en de ware aard van de werkzaamheden.”

³ Opgenomen in artikel 11, lid 3, onder a), van verordening nr. 883/2004.

⁴ Richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid (PB 2008, L 327, blz. 9).

ontstaan tussen de verschillende mogelijke tewerkstellingsvormen, waarbij het voor ondernemingen voordeliger uitvalt om uitzendkrachten in te zetten dan om rechtstreeks werknemers aan te trekken, die moeten worden aangesloten bij het socialezekerheidsstelsel van de lidstaat waar zij werken.

Het Hof komt tot de slotsom dat **een in een lidstaat gevestigd uitzendbureau slechts kan worden geacht „zijn werkzaamheden normaliter in diezelfde lidstaat te verrichten” als het een aanzienlijk deel van zijn werkzaamheden bestaande in de terbeschikkingstelling van uitzendkrachten verricht voor inlenende ondernemingen die eveneens in die lidstaat zijn gevestigd en daar hun activiteiten uitoefenen.**

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170